

[Thisted Knudsen.]

lige. Der er vanskelige Kaar baade for Ejere og Lejere, og som jeg har understreget flere Gange, maa disse Bestemmelser være af midlertidig Karakter. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Malchau: Som saa meget andet af det, vi beskæftiger os med her paa Rigsdagen i denne Tid, er den midlertidige Lovgivning om Lejeforhold desværre ved at blive af permanent Karakter. Dette kan man kun beklage, og mit Parti kunde i hvert Fald nok ønske, at Forholdene paa dette Omraade laa noget anderledes. Men naar dette er sagt, maa det ogsaa siges, at man jo maa se Sændheden i Øjnene og indrømme, at med de vanskelige Boligforhold, der allerede hersker, og med den truende Bolignød i Sigte næsten overalt i Landet, undgaar man ikke at træffe ekstraordinære Foranstaltninger af den ene eller den anden Art. Hvad det gælder om, naar man skal træffe saadanne Foranstaltninger, er selvfølgelig at tage videst muligt Hensyn til alle interesserede Parter, saavel Udlejere som Lejere.

Naturligvis kan man sige om det foreliggende Lovforslag, at det paa visse Punkter betyder Fordele for Udlejeren, for Ejeren, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Bender i, at Lovforslaget betyder flere Fordele for Udlejeren end for Lejeren. Mit Partis Standpunkt til Lejelovgivningen er principielt det samme, som da Loven blev vedtaget i 1937, men vi er hidtil gaaet med til disse midlertidige Foranstaltninger og vil naturligvis ogsaa gøre det i det foreliggende Tilfælde.

Lovforslaget svarer, som allerede fremhævet, nogenlunde — i Hovedtrækkene i hvert Tilfælde — til de allerede gældende midlertidige Bestemmelser og er altsaa nærmest en Videreførelse og Forlængelse af disse, dog med nogle ret afgørende Ændringer.

De tidligere ærede Ordførere har allerede udførligt gennemgaaet de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, og da der ogsaa er bebudet Nedsættelse af et Udvalg til Viderebehandling af Lovforslaget, er der ikke for mig nogen Grund til at gaa i Einzelheder med Hensyn til dets Paragraffer; jeg skal derfor kun komme ind paa et Par enkelte Ting.

I § 4, Stk. 6, foreslaas en Bestemmelse om, at en Udlejer kan straffes med Bøde, ikke under 50 Kr., hvis han genudlejer eller handler i Strid med Reglerne i § 2, i § 4,

Stk. 2 og 3, eller omgaar Bestemmelserne i Loven paa anden Maade. Ved Behandlingen i det andet høje Ting, der, som alt nævnt, har været i 2 Maaneder, blev der indsat den Bestemmelse, at Lejeren i visse Tilfælde ogsaa kan straffes efter de samme Regler, som gælder for Udlejeren.

Bestemmelsen i § 5, hvorefter der aabnes en Udlejer Mulighed for at slippe af med en ubehagelig Lejer uanset den lovhjemlede Uopsigelighe, er naturligvis ogsaa et Fremskridt — det er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen i —, men hvor megen Betydning denne Bestemmelse i Virkeligheden vil faa, ved jeg ikke; jeg tror i hvert Fald, at det er ret problematisk. Men jeg indrømmer, at det, der her er sket, er en Retfærdighedshandling over for Ejeren, over for Udlejeren.

Ifølge § 16 kan en Kommunalbestyrelse i visse Tilfælde tvinge en Ejer til at udleje en Lejlighed, selv om han ikke selv ønsker dette. Det er — som saa meget andet i denne Lovgivning — et skrappt Indgreb over for Ejeren, men jeg indrømmer, at der kan gives Tilfælde, hvor det er nødvendigt at bruge alle til Raadighed staaende Midler for at faa Lejligheder frem, naar Behovet er saa stort, som det er i Øjeblikket.

Som ogsaa tidligere nævnt er i §§ 7 og 9 udeladt Bestemmelserne om, at Udlejeren i Ejendomme med Centralvarme selv skal bære de første 10 pCt. af Stigningen i Brændselsprisen. Dette er selvfølgelig en Fordel for Udlejeren, for Ejeren, og denne Ændring hilser vi fra vor Side med Tilfredshed.

Endelig er der § 17, som er blevet ændret i det andet høje Ting. Efter denne Ændring kommer de i Lejelovens § 54, Stk. 2, og § 60, Stk. 2, omhandlede Lejemaal ind under nærværende Lovs Paragraffer 2 og 4, der omhandler Modvirkning af Lejeforhøjelser, hvorimod de ikke kommer ind under Bestemmelserne i § 1 om Uopsigelighe; dog falder et Lejemaal om enkelte Værelser ind under Loven, naar der er mindst to andre Lejemaal om Værelser i samme Lejlighed. Det er altsaa, som nævnt, de saakaldte Klublejligheder, der her drages ind under Loven. Jeg tror ligesom det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen, som ogsaa var inde herpaa, at naar man skal lovgive paa dette Omraade, kunde det ogsaa være nødvendigt at lovgive om Udlejning af enkelte møblerede Værelser. Men jeg er klar over, at der er saa mange rent praktiske Vanskeligheder forbundet hermed, at det utvivlsomt vil være meget vanskeligt at gennemføre. Det er meget